

μεθ' ἰλαρότητας, ὡς ἡ τοῦ ταλαιπώρου ἀρχιμηχανικοῦ Μενιδιάτου, ἀλλὰ τούναντίον μετὰ σοβαρότητας, τί λέγομεν, μετὰ φόβου, μετ' ἀγανακτήσεως. Διατί;

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατήφορος, εἰς ὃν βαίνουν τὰ ἐκλογικὰ μᾶς ἤθη. Ἀποξήρασις δηλαδή πάσης ἀρχῆς καὶ σφρίγγος καὶ θάλλπος παντός συμφέροντος ἀτομικοῦ. Πνιγμονὴ παντός ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ πατρίδος, κ' εὐημερία παντός ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ προσώπων. Ἀδιαφορία περὶ τῆς τύχης τῆς ἀναμορφώσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τῆς ἐνώσεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ενδιαφέρον δὲ περὶ θέσεων, ὠφελειῶν, καταχρησῶν καὶ παρανομιῶν. Ἐχθρὰ καὶ μῖσος καὶ πόλεμος ἐναντίον πανελληνίου πολιτικῆς, φιλία καὶ ἔρωσ καὶ ἀγάπη ὑπὲρ πάσης στενῆς καλλιεργούσης σχέσεως καὶ συμφέροντα πολιτικῆς.

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατήφορος αὐτὸς καὶ προβλήθη φανερά ἡ ἐρώτησις: Ποῦ βατιζόμενος βάζει κάλπην ὁ Μελάς; Μία δὲ φωνὴ ἀπελπιστικὴ καὶ παρὰ φίλων καὶ παρὰ ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τιμίων καὶ μὴ τοιούτων, καὶ παρὰ μικρῶν καὶ παρὰ μεγάλων ἠκούσθη: **Εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συνεταίρων!**

Καὶ ἰδοὺ ἐσχηματίσθησαν δύο ρεύματα, τὰ ὅποια δὲν θέλει νὰ ἴδῃ ἡ ρευματοδιώκτις συνάδελφος. Ἐν τῷ ὅποιον κατέκλυσε τὴν αὐλὴν τοῦ Μελά καὶ ἄλλο ὅπερ ἀπῶθει καὶ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ ἀπὸ τῆς τάξεως εἰς τὴν ἀνήκει ὁ νεοφώτιστος ὑποψήφιος.

Ἐπάρχει καὶ μία μερὶς ἄλλου εἴδους διεσθαρμένων, ἡ τῶν ἐλαφρῶν καὶ κομφῶν καὶ φιλοχόρων κ' ἐπιπολαίων, οἵτινες ὑποστηρίζουν τὸν Μελά, διότι ἔχει ἓνα Λακροῦ ἢ κλάνενα Μεσονιὲ εἰς τὴν σάλα του, διότι δίδει ἓνα χορὸν μετημφιεσμένων ἀπκῆ τοῦ ἔτους εἰς τὰς αἰθούσας του, διότι γενόμενος Δήμαρχος μπορεῖ νὰ δώσῃ δύο, διότι ὑπόσχεται νὰ μᾶς κτίσῃ θέατρον, ὅπερ θὰ μᾶς κάμῃ πλέον Εὐρωπαϊκούς ἀπ' ὅτου εἴμεθα, συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ τῶν κόκκωτων, αἵτινες ἐπλημμύρισαν τὰ ξενοδογεῖα σπαράσσουσαι ἤθη, παρουσίαν, φρόνημα καὶ υγιείαν. Ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἐντιμότερα σχετικῶς, ἡ ὑποστηρίζουσα τὸν κ. Μελᾶν ἐκ καθαροῦ πλατωνικοῦ ἔρωτος.

Ἄλλας ψήφους πλὴν τῆς τάξεως αὐτῆς, ἧτις ἔχει καὶ αὐτὴ πάλιν ὑποκεκρυμμένον συμφέρον εἰς τὰ βάρη τοῦ κυλικείου ἐνὸς χοροῦ καὶ τὰς κυμάνσεις ἐνὸς βάλς καὶ τὰς παρουσιάσεις εἰς προικοφόρους δεσποινίδας καὶ τὰς εἰς ἐκδρομὰς καὶ διασκεδάσεις δωρεὰν συμμετοχὰς καὶ τὰς ἐπιδείξεις εἰς τὸν λεγόμενον κόσμον ἄκοσμον, ὅπου τὰ αἰσθήματα κατασκευάζονται ἐκ πλοῦτος πούδρας καὶ αἱ ἰδέαι ἀπὸ νήματα δαντελῶν, καμμίαν ἄλλην ψῆφον δὲν θὰ λάβῃ ὁ Μελάς ἀμικτον ταπεινοῦ ὕλικου συμφέροντος, αἰσχροῦ μισθαρίου, ἀναδεικνύοντος τὰς Ἀθήνας χῶραν εἰλώτων καὶ τὸν Μελᾶν Μούμιον κατακτητὴν διὰ τοῦ χρυσοῦ τῶν ἰσπεφάνων καὶ τῶρα φεῦ! χρυσοστεφάνων μόνον Ἀθηναίων.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα; Ὅτι ὁ δῆμος θὰ πωληθῇ εἰς ἐταιρίαν τῶν χρυσοκονθάρων, οἵτινες θὰ τὸν ἐκμεταλλευθῶσι, θὰ τὸν ρυπάνωσι, θὰ τὸν καταφρονήσωσι, θὰ τὸν ποδοπατήσωσι, θὰ τὸν ξεγυμνώσουν καὶ θὰ τὸν ὑποδουλώσουν;

Ἐὰν δὲ συνδυάσωμεν τὰς σχέσεις τοῦ κ. Μελά μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ οικονομικὸν πρόγραμμα τοῦ τελευταίου κηρυχθέντος πλέον ὑπὲρ τῶν πιεζόντων τὰς κατωτέρας τάξεις ἐμμέσων φόρων καὶ κατὰ τῶν ἀμέσων τοῦ κινητοῦ πλοῦτου, τῶν ἐταιρικῶν κερφαλαίων, τῶν χρηματιστικῶν εἰσοδημάτων, τῆς τραπεζιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι τῶρα μάλιστα

βράζει τὸ ζήτημα τῆς γαιοκτησίας ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σχηματισθέντος ἀτιμωτάτου οἰκοπεδικοῦ ἐμπορίου, εἰς ὃ ἐν μεγάλῳ ἔχουν λειψοδοσίας οἱ συνέταιροι τοῦ Μελά προαλειφόμενοι εἰς τὴν ἐξαγορὰν ὅλης εἰ δυνατόν τῆς Ἀττικῆς συγκράτησιν ἐπομένως ὅλων τῶν γαιῶν εἰς χεῖρας ὀλίγων ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἐδῶ μικροσκοπικὴν Ἰρλανδίαν, ἐὰν συλλογισθῶμεν πόσῃ ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ διαχείρισις τοῦ δήμου ἐπὶ τοῦ οἰκοπεδικοῦ τούτου ζητήματος, τὸ ὅποιον θὰ ἀποβῇ ὅλον ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν χρυσοκονθάρων, μελετώντων νὰ συστήσωσιν ἐταιρίαν κερδοσκοπικὰς καὶ διὰ τὸ νερὸ ποῦ πίνομεν καὶ διὰ τὰ σφαγεῖα καὶ διὰ τοὺς δρόμους καὶ διὰ τὸν ἀέρα τὸν ὅποιον ἀναπνέομεν, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι φόρους ἐπὶ φόρων καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ προσθέτων, ἀποφεύγοντες πάντα ἄμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς πολυτελείας καὶ τῶν ἐκ τοῦ παραχρῆμα κερδῶν των, τότε θελομεν ἐννοήσῃ τὴν στρατηγικὴν τῆς τάξεως αὐτῆς, προβαλοῦσης ἓνα τῶν ὀλιγώτερον ἀντιπαθητικῶν της, ἴσως δὲ καὶ τὸν ὀλιγώτερον ἄρπαγα, ἵνα βάλωμεν ἐς τὸ χεῖρι τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ δι' αὐτοῦ ἐγκαταστήσωσι πλέον τὴν πλουτοκρατίαν τῶν τυραννικῶν καὶ ἀρρακτικῶν.

Αὕτη εἶνε ἡ κοινωνικὴ σημασία τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς πρωτεύουσας, ἐφ' οὗ προσκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν συνδημοτῶν καὶ συμπολιτῶν μας.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ αὐριανὸν φύλλον τῆς Ἑστίας προσφέρει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ εἰς τὰς ὀκτὼ πρώτας σελίδας ἄρθρον τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Ἰδοὺ ἡ ἐπιγραφή του, ἀρκετὰ περίεργος: *Ἡ καθολικὴ μυστικὴ διὰ σφαιροῖδαν ψηφοφορία... ἐν Ἀφρικῇ. (Ἐκλογικαὶ σκηναὶ ἐν ἔτει... 2400).* Ἀναγνώσατέ το, κύριοι ἐκλογεῖς καὶ ἐκλεξίμοι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ θὰ νομίσητε, — τί παράδοξος σύμπτωσις! — ὅτι πρόκειται περὶ τῆς παρουσίης ἐν Ἀθήναις δημοτικῆς κινήσεως, καὶ τῶν μετὰ ὀκταήμερον ἐκλογῶν, ἐνῶ, θεὸς φυλάξῃ, τὸ Μαρόκον, ἐνῶ διαδραματίζονται αἱ χαριέσταται ἐκτεθειμέναι ἐκλογικαὶ σκηναὶ, δὲν εἶνε ἡ Ἑλλάς, οὐδὲ ἡ Ταγγέρη αἱ Ἀθηναί, οὐδὲ ὁ Χαλέμου-αλ-Ταρίφ, ὁμογενὴς ὑποψήφιος, οὐδὲ τὸ 2,400, τὸ σωτήριον ἔτος 1883, οὐδὲ ἡ φαντασίαι, παρατηρητικότης! Καὶ ὅμως θὰ ἰδῆτε κ' ἐκεῖ σαλῶνια ὑποψηφίων, καὶ κουβένταις ἐκλογέων, καὶ ἐπισκέψεις ψηφοθηρῶν, καὶ ἐντυπα χαρτί ἐκλεξίμων, καὶ πυρετὸν καὶ ἀγωνίαν καὶ προσδοκίαν, καὶ ὕστερα τὴν ἀπελπισίαν τῆς ἀποτυχίας, τῆς ὁποίας τὴν ζυφεράν ἡρεμίαν διακόπτει ἄρα καὶ ὁ τελευταῖος ἐκλογικὸς θόρυθος, ὁ εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ σκύλου προσδεθείς τεκεκέξ· ὅλα ταῦτα ἐκτίθενται ἐν ἐκλεκτῇ καὶ καλλιλόγῳ χάριτι, ποιικιλόμενα διὰ πλουσίου καὶ ζωντανοῦ διαλόγου, καὶ πιστῆς περιγραφικότητος.

Ἰδοὺ π. χ. ἀποσπασμα συνδιαλέξεως μεταξὺ ἐκλογέων τοῦ πλουσίου δημάρχου Χαλέμου-αλ-Ταρίφ:

- Ἄδεν τοῦ φτάνει τώρα ὁ παρὰς, θέλει καὶ δόξα.
- Τὴν θέλει! φωνεῖ ὁ χορὸς.
- Ἐμεῖς ἔχουμε δόξα γιὰ πούλημα, αὐτὸς ἔχει παρὰ γιὰ δόσιμο· τὸ λοιπὸν... τράμπα!
- Τράμπα! φωνεῖ ὁ χορὸς.
- Κι' ἂν κάμῃ τὸν κουφό;
- Κάνουμε κι' ἐμεῖς τὸ στραβό.

— Κι' ὁ λόγος μας πού τοῦ δώσαμε ;

— Ἄς τὸν φυλάξῃ νὰ παίξῃ ἔς τὴν ὕψωσι, λέγει διαρρηγνόμενος εἰς γέλωτα ἄλλος τῶν ἐταίρων, πάλαι μὲν ποτε πωλητὴς πετρελαίου καὶ θρυαλλίδων, νῦν δὲ μεσίτης, ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Ταγγέρης καὶ κομματάρχης *in partibus... absetim.*»

Καὶ παρακάτω, ἔνθα περὶ τῶν πρὸς ψηφοθηρίαν ἐπισκέψων τοῦ ὑποψηφίου :

«Ἐδῶ μὲν ἐρωτᾷ ὁ ὑποψήφιος, πῶς ἔχει ἡ σύζυγος τοῦ ἐκλογέως, λεχὼν ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, καὶ συγχαίρει ἐπὶ τῷ νεογνῷ. Ἐκεῖ δὲ πληροφορεῖται ἀνήσυχος, ἂν προβαίῃ τακτικῆ καὶ ἀκίνδου ἡ ὀδοντοφυΐα τοῦ μικροῦ. Παρὰ τούτου ζητεῖ εὐμενῶς πληροφορίας περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου του. Ἐκείνον συλλυπεῖται συμπαθῶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μάμμης του ἄλλον θωπεύει τὸν ὄμον, καὶ ἄλλους περὶ αὐτῶν φιλεῖ *mīar ḡkār eis tā ḡla.*»

Πάρετε λοιπὸν αὔριον τὴν **Ἑστίαν**, ἐκλογικαὶ Ἀθηναῖοι μου, διὰ νὰ ἰδῆτε ζωηρὰν καὶ θαυμαστὴν τὴν φωτογραφίαν σας μὲ Ἀφρικανικὰ Μαροκίνης ἐνδύματα, ὡς νὰ τὴν ἐκάματε ἐν καιρῷ τῶν Ἀποκρῶν.

Καμαρώσατε τοὺς ἱατροὺς τῆς Σύρου! Μάθετε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν προσεκίλεσε διὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ ἱατρῶν, νὰ διορισθῶσιν ἱατρὸς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθέντος λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ὅτι πᾶντες οἱ ἐν Σύρῳ κύριοι ἱατροὶ ἀπεποιήθησαν νὰ δεχθῶσιν ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῷ. Τὸ ὑπουργεῖον ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως ἔγραψε τῷ Νομάρχῳ νὰ πληροφορηθῇ ἐπὶ πόσων καὶ ποίων ἱατρῶν δύναται νὰ στηρίζεται, ἔνν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐνσκήψῃ ἢ νόσος. Τί ἐπὶ ποίων καὶ πόσων, ἀφοῦ καὶ οἱ ποιοὶ καὶ οἱ πόσοι **ἀπεποιήθησαν**, ὡς μᾶς πληροφοροῦσι. Μάθετέ το, καὶ ἂν μπορῆτε μὴ ὀνομάζετε τοὺς ἱατροὺς αὐτοὺς δειλοὺς, ριψάσπιδας, λειποτάκτας, ἐνόχους, ἀξίους πᾶσης περιφρονησεως καὶ παντὸς στίγματος!

Ἐν Ἀθήναις δὲ ἐκτὸς τῶν κκ. Ζωχιοῦ καὶ Παπαϊωάννου, οἵτινες ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως, προσελθόντες ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν προσήνεγκαν τὰς ὑπηρεσίας των, ὅπου ἂν ἐγκρίνη οὗτος, καὶ οἱ ἱατροὶ κκ. Σ. Σπάλης, ὕρηνγητής, καὶ Χ. Μαλειδρίνος.

Διὰ τὸν κ. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τὰ ἐξῆς ἐκ Τυρνάθου :

«Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ ἀταξία τῶν ταχυδρομικῶν; Λαμβάνομεν ἐπιστολάς 6 καὶ 7 ἡμερῶν, ἐφημερίδας δὲ τριῶν ἡμερῶν καὶ ἄλλοτε πέντε, καὶ ἐνίοτε δύο καὶ τρία φύλλα ὁμοῦ ἐκ τούτων δὲ εἰκάζεται, ὅτι ἡ ἀταξία ἢ ἄλλο τι ἐνυπάρχει ἐν τῷ κέντρῳ.»

Τὸ βέβαιον εἶνε, καθὰ φρονεῖ καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐνώσω ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν μεταφέρεται εἰς τὴν νέαν οἰκυδομὴν τοῦ πρώην στρατῶνος τοῦ Μηχανικοῦ, ἥτις ἔδει νὰ ἦνε τώρα παραδεδομένη πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ καθὼς συμβαίνει μὲ τοὺς μηχανικοὺς καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ἀναθάλλεται ἀπὸ μὴνός εἰς μῆνα, ἡ τάξις εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπανεέλθῃ. Καὶ τότε πάλιν, νὰ ἴδωμεν.

Ὡστε τὸ ζήτημα τῆς βελγικῆς διοργανώσεως μεταβάλλεται τώρα εἰς ζήτημα ἀλλαγῆς καταστάματος. Καὶ τότε πάλιν φοβόμεθα μήπως γεννηθῇ τρίτον ζήτημα, ἀλλαγῆς προσωπικοῦ καὶ αὐξήσεως μισθοῦ. Καὶ ἔπειτα τέταρτον

καὶ καθεξῆς. Διότι μερικὰ πράγματα εἰς τὸ ρωμαϊκὸν καταντοῦν χρονικαὶ ἀσθένειαι καὶ δὲν θεραπεύονται· ἀσθένειαι δὲ εἶνε καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.

Τὰ νέα πάλιν σιδηρὰ γραμματοκιβώτια μένουσιν ἀκόμη καὶ σκουριάζουν ἐν τῇ αὐλῇ, διότι ἀκόμη δὲν ἠτοιμάσθησαν τὰ μαρμάρινα βάρθρα ἐφ' ὧν θέλουσι στηθῆ· καὶ τούτο πάλιν, ἐπειδὴ, κατὰ φυσικὸν λόγον ἢ δουλειῆς τοῦ δημοσίου ὀπισθοδρομοῦν ἕνα αἰῶνα βραδύτερον ἀπὸ τῆς δουλειῆς τῶν ἰδιωτῶν.

Θὰ γίνεταί δὲ ἐκ τῶν κιβωτίων ὀκτάκις τῆς ἡμέρας ἐξαγωγή, καὶ τότε ἴσως—ἴσως πάλιν—θὰ δυνάμεθα νὰ ἀνταποκρινώμεθα μὲ τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸν κατακλυζόμενον τὸν Πειραιᾶ, εἰς ὃν ἐὰν στείλῃς εἰς τὰς 5 μ. μ. κατὶ τι θὰ διανεμηθῇ ἐκεῖ εἰς τὰς 9 π. μ. τὴν ἐπαύριον. Μολονότι θὰ ἔχουν μεσολαβήσει μεταξύ τῶν δύο τούτων χρονικῶν σημείων **εἴκοσι δύο** ἀμαξοστοιχίαι πάνε κ' ἔλα τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Καὶ τούτο τοῦ δραστηριωτέρου ἐκ τῶν ὑπαλλήλων διευθύνοντος τὸ ταχυδρομεῖον, τοῦ πλήρους ζήλου καὶ φωτιᾶς κ. Σταυροπούλου.

Καυγάδες ἀπὸ τὰ δημοτικά. Εἰς τὸ Σκουροχώρι τῆς ἐπαρχίας Πύργου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἔχουν τραγικὰς σκηναίς. Εὐτυχῶς ἡ αἰματοχυσία προελήθη, περιορισθέντος τοῦ κακοῦ εἰς τὸν ἀμοιβαῖον πυροβολισμόν τῶν δύο κομμάτων.

Ὁ ἐν Κρήτῃ ἐπίτηδες ἀποσταλεὶς εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς μᾶς ἀπέστειλε χθὲς ἐκείθεν τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν, ἅμα τῇ ἀφίξει του, μὴ προφθάσας ἐν ταύτῃ νὰ περιλάβῃ πλείονα. Ἐν προσεχεῖ αὐτοῦ ἐπιστολῇ θέλει ἐκθέσει λεπτομερῶς τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως τῆς μεγάλης νήσου, ἥτις πάλιν ἀνακυκᾶται ἀνδροπρεπῶς καὶ ἐξεγείρεται, ἐξεγείρουσα συγχρόνως ἐν συγκινήσει καὶ τοὺς ἡμετέρους ἐθνικοὺς παλμοὺς.

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Α. Π. **Φρονέχου**, ἀρχαίου γραμματικοῦ, *Ἐκλογαὶ Ρημάτων καὶ ὀνομάτων Ἀττικῶν*, ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι γραμματικοὶ οὐ μόνον σπάνιοι, ἀλλὰ καὶ ἀγνωστοὶ εἶνε παρ' ἡμῖν. Ὁ ἐκδότης ἐπιφυλάσσει νὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ἐν ἰδίῳ τεύχει ἰδίας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀρχαίων γραμματικῶν, ὡς καὶ ἀλφαβητικὸν πίνακα ὄλων αὐτῶν. Εὐρίσκεται ἀαρ' ἅπασιν τοῖς βιβλιοπώλαις.

Νέος ἐκλογικὸς συρμὸς φέτος—αἱ μεταξωταὶ σημαῖαι μὲ χρυσοκέντητον τ' ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου. Κυαναὶ αἱ τοῦ Μ. Μελά, κόκκιναι ἢ λευκαὶ αἱ τοῦ Σούτσου. Οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι δὲν ὕψωσαν ἀκόμη τὰς σημαίας των, οὔτε ἐπέγραψαν ἐπὶ τῶν τοίχων τὰ χρυσᾶ τω ὄνοματά. Μεταξὺ τῶν διαφόρων σημαίων διακρίνεται ἡ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐργοστασιάρχου τοῦ μόνου ἑλληνικοῦ ἀμαξοποιείου παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, Μιχαὴλ Σκορδαρά, ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων φίλων τοῦ νῦν Δημάρχου. Δὲν περιωρίσθη μόνον νὰ ἀναρτήσῃ μεγάλην λευκὴν ἐξ ἀτλαζίου σημαίαν κρῶσσωτῆν μὲ σταυρωτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Σούτσου ἔνθεν καὶ ἔνθεν χρυσοῦν καὶ κυανοῦν, ἀλλὰ καὶ εἰκόνα διὰ τοῦ νεαροῦ ζωγράφου Ἀρροδίου Καρτεσιῶ με ἀγγελοῦδια κρατοῦντα τὴν σάλπιγγα τῆς ἐκλογῆς καὶ περιβάλλοντα στέφανον εἰς τὸν νῦν Δημάρχον. Εἰκὼν δὲ καὶ σημαία πρῶτῃ καὶ βράδῃ καταβιάζονται καὶ ἀναβιάζονται, διὰ τὸν φόβον τῶν... Μελιστῶν. Οὕτω πως τὰ ἐκλογικὰ μας ἤθη γίνονται βαθμηδὸν πολυτελέστερα, ἀλλὰ καὶ αἰσθημα ἀναπτύσσεται πολὺ, ὅταν δὲ

βιομήχανοι, ὡς ὁ κ. Σκορδαρᾶς, ἀπὸ ἐργάτου μορφωθεὶς εἰς ἐργοστασίᾳρχην ἀπασχολῶν ἑκατὸν τῶρα ἐργάτας καὶ κατασκευάζων τὰς ὠραιότατας ἀμάξας, λανθῶ, φάεθονας, εὐθινοτέρους καὶ στερεοτέρους, δι' ἃ ἡμεῖς ἂν εἴμεθα, ὑπουργοί, πρὸ πολλοῦ θὰ τὸν εἶχομεν παρασημοφορημένον, καθὼς καὶ πάντα ἄλλον πρᾶγωγόν βιομήχανον, περιποιῶσιν εἰς τὰς ἐκλογάς, τοιοῦτον ἀφιλοκερδῆ ἐνθουσιασμόν, ἢ ἀσφυξία τῆς πολιτικῆς μας ἀτμοσφαιράς μετριάζεται ὀλίγον καὶ ἀνατέλλουν πῶς καὶ πῶς ἐλπίδες φαιδρότερου μέλλοντος.

Περικαλλῆς ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά τὸ **Ἐγχειρίδιον Γυμναστικῆς** ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Φωκιανοῦ, διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Γυμναστηρίου, μετὰ εἰκόνων καὶ σχημάτων, μιᾶς μάλιστα ὠραιότατης ἀρχαίας ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου, ἐνὸς Διοσκοβόλου. Τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦ κ. Φωκιανοῦ φαίνεται τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, ἂν καὶ ὀρεῖλωμεν χάριτας εἰς τοὺς πρῶτα πρῶτα ἐκδόντας γυμναστικά φυλλάδια, τὸν Γερμανὸν κ. Ἐνιγγ καὶ τὸν διδάσκαλον τῆς ὀπλάσκειας καὶ γυμναστικώτατον Ἡρακλῆ φίλον μας κ. Ν. Πύργον. Διαιρούμενον εἰς τέσσαρα μέρη, περιέχει ἱστορίαν τῆς γυμναστικῆς, γνώσεις ἀνατομικὰς, φυσιολογικὰς καὶ ὑγιεινὰς, παιδαγωγίαν τῆς γυμναστικῆς καὶ περιγραφικῆς γυμναστικῆς ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μέχρι τοῦ διδασκαλείου. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Φωκιανοῦ θέλει χρησιμεύσει κυρίως ὡς ἐγκόλιον τῶν διδασκάλων, ὅταν οὖν Θεῶ ἢ γυμναστικῆ καταστῆ ὑποχρεωτικὴ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου μέχρι τοῦ δημοτικοῦ. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μὴ διδασκάλους καὶ εἰς τοὺς πολλίτας καὶ εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεολαίαν καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ γυμναζομένους τὸ βιβλίον τοῦ κ. Φωκιανοῦ ἀποθήσεται χρησιμώτατον. Τὴν ἐκδοσὶν τοῦ χαιρετίζομεν μετὰ πολλῆς χαρᾶς, ὡς προῖον τῆς ἀνατειλάσης νέας γυμναστικῆς περιόδου τοῦ ἔθνους μας, εἴθε δὲ νὰ ἐπακολουθήσῃ

καὶ ἄλλαι καὶ νὰ ἀρχίσωμεν μορφῶντες εἰδικὴν γυμναστικὴν φιλολογίαν, ἡμεῖς τὰ τέκνα τῶν ἀναγαγόντων τὴν γυμναστικὴν εἰς ἐπιστήμην τοῦ ὠραίου καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Ἐναίσιμοι Διατριβαί.

Ἐχομεν δύο τοιαύτας ὑπ' ὄψιν μας, τὴν *Περὶ καταλογισμοῦ* ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Μπενῆ Ψάλτη, καὶ *περὶ διαζυγίου* ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Στασινοπούλου, ἀμφοτέρων ἀποτετινόντων τὸν προσήκοντα φόρον εἰς τὸ διδακτορικὸν αὐτῶν ἐν τοῖς Νομικοῖς δίπλωμα.

Ἡ πρώτη τοῦ κ. Ψάλτη πλουσίως πραγματεύεται τὸ θέμα ἐν τρισὶ κεφαλαίοις μετὰ εἰσαγωγῆς φανερόνους τὴν μελέτην καὶ ἡσυχμέτην γραφίδα τοῦ γράψαντος.

Ἐπίσης μετ' ἐξαιρέτου ἐπιμελείας καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ θέματος συνετάχθη καὶ ἡ μελέτη τοῦ κ. Στασινοπούλου.

Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἄριστος νέος κ. Στέργιος Τζαννόπουλος, ὅστις διὰ τοῦ ἀδόλου αὐτοῦ χαρακτήρος ἐφείλκυσε εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀγάπην τῶν ἐν Ἀθήναις πολλῶν φίλων του, δούς πρό τινων ἡμερῶν ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἠξιώθη διδακτορικῶν διπλώματος ἐπαξίως τῶν κόπων καὶ τῆς ἐπιμελείας του. Ἐν τῷ κ. Τζαννοπούλῳ, ἐνὶ τῶν πλέον εὐελπίδων τέκνων τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου, ἢ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ πατρὸς ἀποκτᾷ ἐπιστήμονα ἄριστα κατηρτισμένον, δραστήριον, ἀκραιφνέστατον καὶ τίμιον.

*

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ.

(Εἰδικοῦ Ἀνταποκριτοῦ Μᾶς)

Πύργος, 20 Ἰουνίου

Μὴ γράψας ὑμῖν τὰ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Ἀνδρέου

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 507)

ΔΗ'

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΟΡ-ΜΑΡΛΥ

Ὁ Κάρλος Σερβὺ οὐδὲ ὦραν, οὐδὲ στιγμὴν νὰ λάβῃ ἀναπαύσεως ἠδύνατο, πρὶν ἀνακαλύψῃ τί ἐγένεν ἢ σὺζυγος τοῦ εὐεργέτου του. Τοιοῦτοτρόπως δὲ καὶ ἐπραξέ.

Τὴν ἐπαύριον τῆς εἰς Παρισίους ἀφίξεώς του, ἠγέρθη τὴν ἐβδόμην πρωϊνὴν ὦραν.

Μετὰ εἴκοσι λεπτὰ ὑπνέτης ἀνήγγειλεν ὅτι ἀμαξα ἀνέμενε πρὸ τῆς θύρας τοῦ ξενοδοχείου.

Ἐξῆλθε, διευθυνθεὶς εἰς Πόρ-Μαρλὺ, εἰς τὴν γνωστὴν μας ἠδὴ ἔπαυλιν, περιγραφὴν τῆς ὁποίας διεψύλαττεν ἐν τῇ μνήμῃ του ἐκ τῆς μόνης ἐπιστολῆς τῆς Λαυκίας πρὸς τὴν Ζελιμάν.

Ἀνεγνώρισεν εὐκόλως τὴν οἰκίαν, ἰδὼν τοὺς μεγάλους λειμῶνας. τὰ ἄλση, τὰ ὑπόστεγα φυτοκομεία, τὴν ἀναβλύζουσαν πηγὴν, τὸν μικρὸν ρυάκα, καὶ ἐκρούσε τὴν θύραν ἣν ἤνοιξε ὁ θυρωρός.

— Καλὲ μου ἄνθρωπε, εἶπεν ὁ Σερβὺ, ἀπὸ πόσου καιροῦ εἶσαι ὁ κηπουρὸς τῆς ὠραίας ταύτης οἰκίας;

— Ἀπὸ δύο ἐτῶν,

— Θέλω πληροφορίας τινας, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι πρόσωπα κατοικήσαντα ἐδῶ τῷ 1848.

— Ἐννοῶ, ἐννοῶ. . . Γὰ μὲν μαρκεησία.

— Ἀκριβῶς.

— Ἦκουσα νὰ γίνεταί λόγος γι' αὐτήν, ἀλλὰ ἂν θέλετε ἀκριβεῖς πληροφορίας, θὰ κάμετε καλὰ νὰ εὑρετε τὸν πρῶτον κηπουρὸν, τὸν γέρο-Βικέντιον.

Ὁ Κάρλος Σερβὺ ἀμέσως ἀνεκάλυψε τὸν γέρο-Βικέντιον, ὅστις τῷ διηγήθη ὅσα ἤδη γνωρίζομεν.

— Δὲν ἦτο ἐγκυος; τὸν ἠρώτησεν ἀκολούθως ὁ Κάρλος.

— Μάλιστα, κύριε, καὶ ἐτοιμόγενος.

— Καὶ ἦτο τρελλή;

— Μάλιστα, κύριε, τρελλή.

— Εἶσθε βέβαιος περὶ τούτου;

— Πᾶ! κύριε, πρέπει νὰ πιστεύσητε τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ ὁ φρενολόγος ἰατρός εἶπε πῶς ἔπραπε νὰ τὴν περιορίσῃ.

— Καὶ πιστεύετε ὅτι τὴν ἔφεραν εἰς Ἀγγλίαν;

— Μάλιστα, κύριε, πλησίον τοῦ θεῖου τῆς ἐγνωρίζα τὸ

Αύγερινου κατεκρίθη ὡς μερολήπτης. Ἔχουσι δίκαιον οἱ καλοῦντές με οὕτω. Ἄλλὰ ἤτο αἰρετωτέρα ἡ σιγή, καὶ λυποῦμαι· διότι προκαλούμενος θὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ἣτις θὰ δυσαρρεστήσῃ τοὺς κατακρίνοντάς με. Ὁ κ. Αὐγερινὸς καθεῖξε τὰ ὑπάτα τῆς πολιτείας ἀξιώματα, παρέσχεν πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα καὶ τὴν ἐπαργίαν, ὡφειλον ἐπομένως οἱ κάτοικοι νὰ δράμωσι πρὸς ὑποδοχὴν του. Δυστυχῶς ὅμως ὀλίγοι ἔδραμον, ἐν ᾧ πρὸς τριῶν ἐτῶν ἄπειροι ἀθορμητῶς ὥρας μακρὰν ὑπῆγαν πρὸς συνάντησίν του· ἴσως διότι συνωδεύετο τότε ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς ἀνδρὸς Κουμουνοῦρου καὶ ἤτο καὶ ὑπουργός. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ μὲν Κουμουνοῦρος ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ δὲν εἶναι ὑπουργός, ἔπρεπε νὰ δεῖξωσι πρὸς αὐτὸν ψυχρότητα ἀδικαιολόγητον; Οἱ φίλοι του τοῦλάχιστον εἰς τὴν θέαν τῆς προπαρευμένης πομπῶδ' κατὰ τὴν εἰσοδὸν του σημαίας τοῦ σταυροῦ, ἐμβλήματος τοῦ κόμματος, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνθουσιασθῶσιν; Οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἔχουσι δίκαιον, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες εὐηργετήθησαν, οἱ φίλοι του τέλος, ἔπρεπε ψυχρῶς νὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτόν; Τοῦτο λυπηρὸν, καὶ ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς, ὅτι ἢ πρὸς τὸν Αὐγερινὸν ψυχρὰ τῶν κατοίκων ὑποδοχὴ εἶναι ἀξιοκατάκριτος, καὶ ἀξιοκατάκριτος ἐπίσης οἱ σκεφθέντες νὰ ἐπιζητήσωσι ποικύτην ἐκδήλωσιν αἰσθημάτων. προκαλοῦσαν τὴν αὐστηρὰν κρίσιν τοῦ κοινοῦ. Αὕτη, φίλε, εἶναι ἡ αἰτία δι' ἣν ἐσιώπησα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου πούτου, καὶ δυσαρρεστοῦμενος σφόδρα εἰπὼν ἀλήθειαν πικρὰν τὴν ὁποίαν προσεπάθησα νὰ κρύψω.

Ἐν τῷ «Αἰῶνι» κατεχωρίσθη τηλεγράφημα κατὰ τοῦ Ἐπάρχου Γ. Τσακωνοπούλου δι' οὗ παραπονοῦνται κατ' αὐτοῦ διὰ πράξιν διαφεύγουσαν τὴν ἀρμοδιότητά του. Ἄφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἔπρεπεν ὁ ἐπαρχος νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῆς; Γράφομεν τὰ ὀλίγα ταῦτα ὑπὲρ τοῦ κ. ἐπάρχου, διότι μέχρι ὥρας δὲν ἴδομεν αὐτὸν παρανομοῦντα, ἀλλ' ἐγνωρίσαμεν ὑπάλληλον

τοῦ καθήκοντος. Διεδόθη μετ' ἐπιστημότητος ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Αὐγερινὸν ὅτι οὗτος ἔδωκε χεῖρα τῷ κ. Τρικούπη, καὶ ὅτι πολλοὶ ἀλλαγὰι καὶ μεταθέσεις καὶ παύσεις χάριν τούτου ἐγένοντο. Δὲν εἶναι παράξενον τοῦτο· ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι τοιαῦται διαδόσεις γίνονται, ὅπως ἐξαπατήσωσι τοὺς ἀπλοῦς.

Ἡλεῖος

ΕΙΜΕΘΑ ΓΟΥΑΡΑΝΟΙ

Ὅτι αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν ἐν νηπιῶδῃ καταστάσει καὶ ὅτι ἐπομένως οὔτε τέχνης οὔτε βιομηχανίας κατασκευάσματα ἔχομεν νὰ ἐπιδείξωμεν· ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἐπιστημόνων ἡμῶν, οὔτε διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὀφθαλμῶν δύνανται νὰ ἴδωσι, οὔτε ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν ποδῶν δύνανται νὰ στηριχθῶσι, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐδὲν λαμβάνομεν μέρος εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους τοῦ αἰῶνός μας, ταῦτα πάντα εἶνε πράγματα πασίγνωστα. Ὅτι, ὅμως ἀγνοοῦσιν ἴσως οἱ πλείστοι καὶ ὅτι πρέπει νὰ μάθωσιν, εἶνε, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ εἴμεθα καὶ οἱ παρακωλύοντες τὴν προοδόν. Ὁ ἀποδείξωμεν τοῦτο σήμερον ὡς πρὸς τὰς ἐπιστήμας μόνον, ἴσως δ' ἄλλοτε ἀποδείξωμεν τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ὁ ἀποδείξωμεν σήμερον ὅτι ἐνῶ πᾶν εὐρωπαϊκὸν κράτος—μέγα ἢ μικρὸν—πλείστας καταβάλλει προσπαθείας ὅπως μορφῶνῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ γνησίους τῆς ἐπιστήμης θεράποντας, συντελοῦντες εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἡμεῖς, ἐν τῇ γενέτειρᾳ τῶν ἐπιστημῶν, ἡμεῖς, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου, οἱ καυχώμενοι δι' αὐτούς, πᾶσαν καταβάλλομεν προσπάθειαν, ὅπως ἐμποδίσωμεν τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης—οὐδεμίαν καταβάλλομεν σκόπιμον ἐνέργειαν πρὸς τελειότεραν μόρφωσιν τῶν ἐπιστημόνων ἡμῶν, οὐδεμίαν καταβάλλομεν προσπάθειαν ὅπως ἀπομα-

ἄνομα τοῦ θεοῦ τούτου, ἀλλ' ἔκτοτε τὸ ἐλησμόνησα.

— Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἱατροῦ;

— Τὸ ἐλησμόνησα ἐπίσης· ἀλλὰ ἐνθυμούμαι ὅτι ἔχει ἓνα φρενοκομεῖον εἰς τὸ Ἰντέιλ· ἐκεῖ κατὰ πρῶτον περιωρίσθη πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

— Γνωρίζετε ἄλλο τι ἀκόμη;

— Σὰς εἶπον, κύριε, ὅ,τι ἤξεύρω.

Ὁ Κάρολος Σεβρὺ κατενόησεν ὅτι δὲν ἐλάμβανε περισσότερας πληροφορίας ἐν Πόρ-Μαρλύ καὶ ὅτι θὰ ἔχανε πολῦτιμον καιρὸν ἐξετάζων ἄλλα πρόσωπα.

Ἡχαραρίστησε τοὺς δύο κηπουροὺς καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους.

Ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας ἔκαμεν ἐρεύνας ἐν Ἰντέιλ κατ' ἀρχὰς, ἐπειτα ἐν Παρισίοις καὶ τοῖς πέριξ. Πανταχοῦ συνετῶς, ἐπιδεξιῶς συνέλεγε πληροφορίας. Ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἡ μαρκησία, ἐὰν ἔζη ἀκόμη, εἶχε περιορισθῆ ἐντὸς τῶν Παρισίων ἢ ἐν τοῖς πέριξ. Ἀλλὰ τέλος κατενόησεν ὅτι ἔχανε τὸν καιρὸν του καὶ ὅτι ἐματαιοπῶνει ζητῶν ἀδύνατα.

Ἐγνωρίζε τὸν βίον ὃν διῆγεν ὁ βαρόνος Δεσιμαίξ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν βαρόνην, πάντες ὅσους ἠρώτα ὠμίλου περι αὐτῆς μετ' ἐπαίνων.

Πρὶν ἢ πληῆξῃ τὸν βαρόνον ὁ Κάρολος Σεβρὺ, ἀπεφάσισε νὰ ἴδῃ τὴν βαρόνην.

Γνωρίζομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεντεύξεως· σκηνὴ ἐπῆλθε βιαία, τρομερὰ μεταξὺ τῆς Κλεμεντίνης καὶ τοῦ βα-

ρόνου, ὅστις ἠρνήθη τὰ πάντα κυνικῶς καὶ μετὰ μεγίστης ἰταμότητος. Ἄλλ' ἡ βαρόνη δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπατηθῆ, εἶχεν ἴδει καὶ κρατήσει ἐν χερσὶ τὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ μετὰ τῆς Λουκίας Γλανδάς.

Ἐνεθυμήθη μυστηριώδεις τινὰς ἐπισκέψεις ἄς ἀγνωστον πρόσωπον ἔκαμεν ἐνίοτε εἰς τὸν συζυγόν της. Γνωρίζομεν δὲ ἐπίσης πῶς ἐξετάζουσα τὸ μνημονικὸν της ἀνεμνήσθη λόγους ἀκαταλήπτους τότε δι' αὐτὴν, τοὺς ὁποίους ἤκουσεν ἡμέραν τινα τυχαίως· Βλαϊνκούρ, παλαιὸς πύργος, παράφρων, παιδίον...

Οὗτοι ἦσαν ζωηρὰ λάμψις ριφθεῖσα τὴν νύκτα. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐπειδὴ μόνον εἰς ἀπόστασιν λευγῶν τινῶν ἀπὸ τὸ Βωκούρ, ὅπου ἐμελλε νὰ διέλθῃ τὸ θέρος, ἔκειτο τὸ Βλαϊνκούρ, εἰς παλαιὸν τι ἠρειπωμένον οἰκίωμα ἢ μαρκησία καὶ τὸ τέκνον της, δυστυχῆ θύματα τῆς πλεονεξίας τοῦ συζύγου της, εἶχον κατακλεισθῆ.

Ἐἶχεν ὑποσχεθῆ τῷ Καρόλῳ Σεβρὺ νὰ ἦνε σύμμαχός του, νὰ βοηθῆσῃ αὐτῷ δι' ὄλων τῶν δυνατῶν μέσων, ἵνα ἀνεύρῃ τὴν δυστυχῆ μαρκησίαν Σαμαράνδ. Ἦδύνατο νὰ μὴ πράξῃ οὕτως; Οὐχί. Ὄφειλεν αὕτη νὰ ἐπανορθῶσῃ τηλικαύτην ἀδικίαν, τὸ γενόμενον κακὸν ἐν τοῖς ὅροις τοῦ δυνατοῦ.

Τότε ἔγραψε τὴν ὀλεθρίαν ταύτην ἐπιστολὴν ἣτις ἐμελλε νὰ παραδῶσῃ εἰς τὸν Βλαϊρῶ δύο νέα θύματα.

Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη εἰς τινα τῶν ὑπηρετῶν, ἀντὶ νὰ σταλῇ ἀμέσως εἰς τὸν Κάρολον Σεβρὺ, ἐδό-